

Advocaat-generaal Campos Sánchez-Bordona stelt het Hof voor om de beroepen van Hongarije en Polen tot nietigverklaring van de richtlijn die de rechten van gedetacheerde werknemers versterkt, te verwerpen

Gezien de ontwikkeling die de arbeidsmarkten in de Unie na de opeenvolgende uitbreidingen en de economische crisis van 2008 hebben doorgemaakt, mocht de Uniewetgever de belangen van ondernemingen die gebruikmaken van de vrijheid van dienstverrichting en de belangen van hun gedetacheerde werknemers aan een nieuwe beoordeling onderwerpen

In 2018 stelde de Uniewetgever een richtlijn¹ (hierna: „wijzigingsrichtlijn”) tot wijziging van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers (hierna: „richtlijn 96/71”)² vast om gedetacheerde werknemers een betere bescherming te waarborgen, onder meer op het gebied van hun beloning en hun sociale en arbeidsrechten. Volgens de wijzigingsrichtlijn moeten die aspecten van de arbeidsvoorwaarden van gedetacheerde werknemers in beginsel in overeenstemming zijn met de regels die van toepassing zijn in de lidstaat van ontvangst, dat wil zeggen de lidstaat waarnaar de werknemers worden gedetacheerd.

Verder verlangt de wijzigingsrichtlijn dat voor werknemers die gedurende meer dan 12 maanden (of bij uitzondering meer dan 18 maanden) worden gedetacheerd, nagenoeg dezelfde arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden gelden als voor werknemers van de lidstaat van ontvangst.

Hongarije en Polen hebben zich allebei tot het Hof gewend met het verzoek de wijzigingsrichtlijn geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren. Duitsland, Frankrijk, Nederland, Zweden (dat enkel optreedt in zaak C-626/18) en de Commissie hebben in de procedures geïntervenieerd ter ondersteuning van de conclusies van het Parlement en de Raad.

In zijn conclusies van vandaag neemt advocaat-generaal Manuel Campos Sánchez-Bordona in de eerste plaats het standpunt in dat **de wijzigingsrichtlijn is vastgesteld op basis van een juiste rechtsgrondslag**. In die context benadrukt hij dat die richtlijn, net als richtlijn 96/71, een dubbel doel nastreeft dat erin bestaat om enerzijds te waarborgen dat ondernemingen grensoverschrijdende diensten kunnen verrichten door werknemers vanuit hun lidstaat van vestiging te detacheren, en anderzijds de rechten van gedetacheerde werknemers te beschermen en te voorkomen dat er tussen ondernemingen oneerlijke concurrentie heerst als gevolg van de uiteenlopende beschermingsniveaus die in de lidstaten worden toegepast.

De advocaat-generaal erkent dat het merendeel van de bepalingen van de wijzigingsrichtlijn specifiek betrekking heeft op de bescherming van gedetacheerde werknemers, wat kan worden verklaard doordat de **Uniewetgever het noodzakelijk achtte om richtlijn 96/71 in die zin te wijzigen wegens de ontwikkeling van de arbeidsmarkten in de Unie na de opeenvolgende uitbreidingen en de economische crisis van 2008**. Hij onderstreept dat de Uniewetgever niet de

¹ Richtlijn (EU) 2018/957 van het Europees Parlement en de Raad van 28 juni 2018 tot wijziging van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (PB 2018, L 173, blz. 16).

² Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (PB 1997, L 18, blz. 1).

mogelijkheid kan worden ontnomen om een door hem vastgestelde harmoniseringsnorm, zoals richtlijn 96/71, aan te passen aan gewijzigde omstandigheden of nieuwe gebeurtenissen.

Bovendien betekent het feit dat de wijzigingsrichtlijn hoofdzakelijk op de bescherming van gedetacheerde werknemers is gericht, volgens de advocaat-generaal niet dat zij had moeten worden vastgesteld op basis van artikel 153 VWEU, dat bepaalde aspecten van het sociale beleid van de Unie betreft. In dat verband brengt hij in herinnering dat een regeling die een eerdere regeling wijzigt normaal gezien dezelfde rechtsgrondslag heeft als de gewijzigde regeling. Artikel 53, lid 1, VWEU en artikel 62 VWEU, die tot doel hebben de vrijheid van vestiging en de vrije dienstverrichting te garanderen, kunnen dus een juiste rechtsgrondslag zijn voor de wijzigingsrichtlijn, zoals zij dat destijds ook waren voor richtlijn 96/71.

In de tweede plaats wijst de advocaat-generaal erop dat de wijzigingsrichtlijn gewoon de toepassing coördineert van conflicterende arbeidsrechtelijke bepalingen van de staat van ontvangst en de staat van herkomst, en in geen geval de hoogte van de te betalen lonen vaststelt, aangezien dat tot de bevoegdheid van de lidstaten behoort. Ook zullen bepaalde componenten van de beloning van enerzijds gedetacheerde werknemers en anderzijds plaatselijke werknemers blijven verschillen, zodat de verschillen tussen de daadwerkelijke beloning die beide categorieën werknemers ontvangen, niet zullen verdwijnen. Om dezelfde reden meent de advocaat-generaal dat ook de concurrentievoordelen van ondernemingen die gevestigd zijn in landen van de Unie met lagere loonkosten en die werknemers detacheren naar lidstaten met hogere loonkosten, niet geheel verloren zullen gaan.

In de derde plaats is de advocaat-generaal van mening dat **de Uniewetgever zich bij de vaststelling van de wijzigingsrichtlijn aan de vereisten van het evenredigheidsbeginsel heeft gehouden, zonder kennelijk buiten de grenzen te treden van de ruime beoordelingsbevoegdheid waarover hij op het gebied van de regulering van de transnationale detachering van werknemers beschikt.** In het bijzonder wordt volgens hem de vervanging in richtlijn 96/71 van het begrip „minimumlonen” door het begrip „beloning” gerechtvaardigd door de praktische moeilijkheden die het gebruik van eerstgenoemd begrip opleverde. Sommige ondernemingen konden immers geneigd zijn om hun gedetacheerde werknemers het minimumloon te betalen, ongeacht hun categorie, taken, beroepskwalificaties en anciënniteit, wat tot een verschil in beloning met plaatselijke werknemers in een vergelijkbare situatie leidde.

Volgens de advocaat-generaal is ook de regeling voor langdurig gedetacheerde werknemers (12 of 18 maanden) die bij de wijzigingsrichtlijn is ingevoerd, gerechtvaardigd en leidt zij tot evenredige beperkingen van de vrije dienstverrichting, aangezien zij aangepast is aan de situatie van werknemers die sterker in de arbeidsmarkt van de staat van ontvangst zijn geïntegreerd.

Tot slot brengt de advocaat-generaal onder de aandacht dat de wijzigingsrichtlijn geen inhoudelijke regeling inzake de detachering van werknemers in de vervoersector bevat, en voor die sector pas zal gelden wanneer daartoe een wetgevingshandeling wordt vastgesteld. In dat verband wijst de advocaat-generaal het argument van Hongarije af dat de verwijzing die in de wijzigingsrichtlijn naar die toekomstige wetgevingshandeling wordt gemaakt, op zich al een inbreuk is op de VWEU-bepaling betreffende de toepassing van het beginsel van het vrije verkeer van diensten op de vervoersector.³

Gelet op al het voorgaande stelt de advocaat-generaal het **Hof voor om de door Hongarije en Polen ingestelde beroepen tot nietigverklaring in hun geheel te verwerpen.**

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

---

³ Artikel 58, lid 1, VWEU.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De volledige tekst in de conclusies ([C-620/18](#) en [C-626/18](#)) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170